

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Yhteiskuntahistorian laitos	
Tekijä-Författare-Author Hietanen, Anna-Emilia			
Työn nimi-Arbetets titel-Title Hiljaisuus on päättynyt - Poliittista vankeutta ja kidutusta käsittelevä komissio ja Chilen lähihistorian muistaminen			
Oppiaine-Läroämne-Subject Poliittinen historia			
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu		Aika-Datum-Month and year 2005-12-05	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 123 s.
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Pro gradu -tutkielmassani käsitelen Chilen poliittista vankeutta ja kidutusta käsittelevää kansallista komissiota, ns. Valech-komissiota, joka perustettiin marraskuussa 2003. Komissio tutki kenraali Pinochetin johtaman sotilashallinnon aikana 11.9.1973–10.3.1990 harjoitettua poliittista vankeutta ja kidutusta. Chileen oli jo vuonna 1990 perustettu totuuskomissio tutkimaan sotilasjuntan aikana kuolleiden ja kadonneiden kohtaloita. Kidutusta tämä ns. Rettig-komissio oli käsitellyt vain kuolemaan johtaneissa tapauksissa.</p> <p>Tutkimuksella on kaksi tavoitetta: tutkia, miten komissio toimi ja toisaalta tarkastella komission kautta sitä, miten Chilessä käsitellään ja muistetaan lähihistoriaa. Varsinaiset tutkimuskysymykset ovat: Miten poliittista vankeutta ja kidutusta käsittelevä Valech-komissio syntyi ja miten se toimi? Millainen muistamisen tapa komission työssä näkyy? Varsinaisiin kysymyksiin liittyy lisäksi muitakin kysymyksiä, kuten se, miten Valech-komission raportti otettiin vastaan ja miten poliittista vankeutta ja kidutusta käsiteltiin Chilessä ennen komission syntymä. Lisäksi on työssä tarkastellaan, miten sotilasjuntan ajan muistaminen on Valech-komission myötä muuttunut ja onko komission muistamisen tavasta tulossa hegemoninen.</p> <p>Komissio haastatteli noin 35 000 henkeä ja julkaisi kaksi raporttia. Sen mukaan yli 28 000 ihmistä oli kärsinyt poliittisesta vankeudesta ja kidutuksesta sotilasjuntan aikana. Uhreja tosin arveltiin olevan enemmänkin. Komission mukaan poliittinen vankeus ja kidutus olivat olleet sotilashallinnon institutionalisoitua politiikkaa.</p> <p>Marraskuussa 2004 julkaistu komission loppuraportti herätti runsaasti huomiota Chilessä. Merkittävintä oli, että armeija ja oikeisto tunnustivat komission raportin todenmukaisuuden; aiemmin ne olivat kieltäneet ihmisoikeusloukkaukset tai väittäneet niiden olleen yksittäisten henkilöiden ylilyöntejä.</p> <p>Pääosin raportti otettiin hyvin vastaan. Sen herättämistä reaktioista voikin päätellä, että komission raportti on nostanut uuden muistamisen tavan hegemoniseksi. Poliittisista vangeista ja kidutetuista on vihdoinkin tullut osa "virallista totuutta". Komissio nostaa erityisesti esiin kaksi uutta uhrien ryhmää, naiset ja lapset. Ennen Valech-komissiota naisten kokemasta seksuaalisesta väkivallasta ei juuri ollut puhuttu, ja muutenkin naiset oli usein nähty epäsuorina uhreina omaistensa kärsimysten ja kuoleman kautta. Lapsia ei ennen komissiota ollut käsitetty lainkaan ihmisoikeusloukkausten uhreiksi, vaikka heitäkin vangittiin ja kidutettiin.</p> <p>Alkuperäislähteinä työssä on käytetty Valech-komission raporttia, haastatteluja ja lehtiartikkeleita. Muita lähteitä ovat muun muassa totuuskomissioihin ja muistitutkimukseen liittyvä kirjallisuus.</p>			
<p>Avainsanat-Nyckelord-Keywords</p> <p>Chile</p> <p>totuuskomissiot</p> <p>poliittinen vankeus</p> <p>poliittinen väkivalta</p> <p>kidutus</p> <p>ihmisoikeusloukkaukset</p> <p>muisti - muistin politiikat</p> <p>lähihistoria</p> <p>Latinalainen Amerikka</p>			
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			